

פרפראות בפרשת השבוע ובהלכה: ואתחנן - נחמו - ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק בעל פרדס יהודה

נפקדו, וזה הביאור כאן, שמשם רבינו ע"ה היה מתחנן ומתפלל, מכיון שידע שרצון השי"ת הוא שנתפלל אליו בכל עת, ללא הפסקה, וזה חלק מרצונו יתברך שמו, ואין זה נגד רצונו, וזה הכוונה בפסוק כאן וְאַתְחַנֵּן אֵל ה' בְּעַת הַהוּא, היינו שכל עיקר כוונתו של משה רבינו ע"ה היתה רק בעבור לאמר, היינו עצם הדיבור עצם התפילה, שיהיה להשי"ת נחת מן עצם תפילתי, ולא שח"ו רצה בזה לשנות רצון השי"ת בכוח, ואחר שאמר לו השי"ת (כ"ו) רַב לָךְ אֵל תּוֹסֵף דְּבַר אֱלֹי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה, היינו שכבר היה לו די נחת בתפילותיו, ולא ימשיך בזה, מיד הפסיק משה רבינו ע"ה להתפלל על ענין זה, (טל חיים להרה"ק מליסקא זיע"א)

~ עוד מהלך בענין הנ"ל ~

דהנה לפי האמת צריך לדעת מדוע לא נתקבלו תפילות משה רבינו ע"ה שהתפלל על ענין זה, והרי יש כוח התפילה, ובפרט תפילותיו של משה רבינו ע"ה, ואם כן צריך לדעת מדוע בכאן לא נתקבלו תפילותיו, ונוכל לומר שהשי"ת כביכול רצה להשאיר זכות אצל משה רבינו ע"ה שיהיה לו פתחון פה לעתיד לבקש בזכות תפילותיו, כאשר בני ישראל יצטרכו לתפילות ולרחמים, ואז כביכול השי"ת יפרע את החוב של השמיעה לתפילת משה רבינו ע"ה, ונוכל לומר שזה הכוונה באומרו לאמר, היינו לדורות, שמשם רבינו ע"ה בעת תפילותיו כבר כיון שיהיה תפילות אלו לזכות אם לא לעצמו, אזי שיהיה על כל פנים עבור בני ישראל, ולפי זה מובן להפליא המשך הפסוק שאמר משה רבינו ע"ה לבני ישראל: וַיַּעֲבֹר יי בל היינו מדוע לא שמע השי"ת לתפילותיו, כל זה היה "למענכם" רק עבורכם שישאר הזכות אצלכם לדורות, ומשום זה דווקא ולא שָׁמַע אֱלֹי, ומתוק הוא.

(ישרש יעקב להרה"ק ר' יעקב יהודה חתן הרה"ק ר' מנדל מוואורקא זיע"א)

~ רק על ידי הלימוד לבנים ובני בנים את התורה הק' ישאר לנו התורה נצחית ~

רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשפח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחרב וגו' ואת בניהם ילמדו: (ד ט"ו) והנה לכאורה תיבות ואת בניהם ילמדו, אין מקומם כאן, אלא בפרשיות קריאת שמע כדמצינו שם הלשון: וישננתם לבניך ודברתם בם, וכן ילמדתם אתם את בניהם לדבר בם, ואם כן צריך לדעת מה בא להשמיענו הפסוק כאן, עוד צריך לדעת מה שמצינו בפסוק הלשון השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשפח את הדברים והיינו אזהרה שלא לשכוח את דברי התורה הק', והטעם של האזהרה מכיון אשר ראו עיניך היינו מאחר שזכיתם לראות בעיניכם את מתן תורה, הרי שמוזהרים אתם לזכרו כל העת, ולפי זה צריך להבין המשך הפסוק ואת בניהם ילמדו,

~ כמה מהלכים בביאור הקשר שבין תיבת לאמור לתיבת ואתחנן ~
וְאַתְחַנֵּן אֵל ה' בְּעַת הַהוּא לְאמֹר: (ג כג) והנה לכאורה משמע כאן בפסוק אשר תיבת לאמר הוא המשך של תיבת ואתחנן, ואם כן צריך לדעת מה בא משה רבינו ע"ה להשמיענו באומרו לאמר, ולכאורה אין להם שום שייכות, והנה לפי הפשט בדברי רש"י הק' כאן, הביאור הוא בזה, שזה אחד מן ג' מקומות שאמר משה רבינו ע"ה להשי"ת שאינו ירפה ממנו, ולא יפסיק לבקש עד שידע ברור, האם נתקבלה תפילתו, (ספרי כו), ולפי דברי רש"י הק' תיבת לאמר אינה המשך לתיבת ואתחנן, רק הוא ענין אחר לגמרי, היינו שמשם רבינו ע"ה ביקש מהשי"ת שיאמר לו אם נתקבלה תפילתו, והיינו שבראשונה התפלל לפני השי"ת, וגם ביקש עוד, שיודיעוהו אם נתקבלה תפילתו, והנה לכאורה מן משמעות הלשון בפסוק אינו נראה כך, ואפשר לבאר מהלך אחר לפי מה דמצינו בגמרא (ברכות דף נ"ה). בשם רבי יוחנן שאמר שיש שלשה דברים שהשי"ת בעצמו מכריז עליהם, ואחד מהם הוא הפרנס, היינו מי שצריך להתמנות להיות מנהיג, וכמו שמצינו (שמות לא ב) רָאָה "קראתי" בְּשֵׁם בְּצִלְאֵל, היינו שהשי"ת עצמו קרא בשם בְּצִלְאֵל היינו לקבלת ההנהגה ולהיות מנהיג, ואם כן יוצא לנו בכאן דבר פלא, שמכיון שהשי"ת בעצמו אמר למשה רבינו ע"ה שלא יזכה להיכנס לארץ ישראל, הרי שהכריז עליו שהוא "לא" יהיה המנהיג בארץ ישראל, ואם כן כאשר משה רבינו ע"ה התחנן שיזכה להיכנס לארץ ישראל, הרי שלכאורה ימשיך להיות מנהיג גם בארץ ישראל, ואם יסכים לזה השי"ת, הרי שכביכול יצטרך השי"ת להכריז מחדש על משה רבינו ע"ה, שהוא המנהיג גם בארץ ישראל, מכיון שכל מנהיג מוכרז על ידי השי"ת עצמו, ולפי זה מובן הכוונה כאן, וְאַתְחַנֵּן אֵל ה' בְּעַת הַהוּא, שמשם רבינו ע"ה התחנן אל השי"ת שיבטל הגזירה של איסור הכניסה לארץ ישראל, ואז יאמר השי"ת שיזכה להיכנס, וגם שימשיך להנהיג, ואם כן זה הכוונה באומרו לאמר, היינו שהשי"ת יצטרך שוב לאמר שהוא ימשיך להנהיג, ודפח"ח. (שמן אפרסמון, להגאון ר' יעקב טננבוים אב"ד פוטנאק ז"ל)

~ עוד מהלך בענין הנ"ל ~

ונקדים בזה כך: דלכאורה צריך ביאור מה הטעם שראה משה רבינו ע"ה להתחנן כל כך לפני השי"ת עד שאמר תקט"ו תפילות, והרי לכאורה מכיון שהתפלל וכביכול ראה שאין זה רצון השי"ת, היה לו להפסיק מלהתחנן על דבר זה, וכמו שראינו במשנה (אבות פ"ב מ"ד) במל רצונך מפני רצונו, והיינו שמחוייב האדם לבטל רצון עצמו בפני רצון השי"ת, אלא דמצינו (יבמות סד א) בביאור הטעם למה בראשונה היו אמותינו היינו הארבע אמהות הקדושות עקרות, וליכא למימר שלא היה להם זכות, אלא הטעם הוא מכיון שהשי"ת מתאוה לתפילתן של צדיקים, והמתין לתפילת האמהות, ולאחר תפילתן אכן

בְּנֵיהֶם יִלְמְדוּן, הוא ענין אחד ותנאי לקיום תחילת הפסוק, מכיון דרק על ידי זה, יתקיים ההבטחה שנתנו באותו מעמד יום אֲשֶׁר עֲמַדְתָּ לְפָנַי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּחָרֵב, שהוא ההבטחה ללמד להבנים תורה, ולפי"ז הכל מובן שפיר. (שו"ת מטעמי יצחק חלק ליקוטי תורה מהגאון ר' יצחק בורשטיין אב"ד אסטרוולנקא) ולפי כל הנ"ל אולי אפשר להוסיף בזה כך, דהנה הפסוק אומר הַשְׁמֵר לְךָ וְשָׁמַר נִפְשְׁךָ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ, והפסוק נותן לנו עצה לזה, שלא נשכח זאת, והוא על ידי שנודיע זאת לבנינו אחרינו, וכלשון הפסוק וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בְּנֶיךָ יוֹם אֲשֶׁר עֲמַדְתָּ לְפָנַי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּחָרֵב, היינו שתלמד את בניך את כל מעמד הר סיני, וכל מעמד קבלת התורה וכו' הרי שלא תשכח מפי זרעו, וגם בניכם ילמדו את בניהם אחריהם, וכך נמצא שכל הדורות ילמדו אחד להשני, ואם כן זוהי סגולה שלא תשכח התורה כלל, היינו חוץ מן החיוב ללמד את בנינו לדורות, כלשון המדרש, הרי שזה גם סגולה עבורנו, ועבור צאצאינו שלא תשכח כלל, וכרישא דקרא, והכל מיושב.

(שמח זבולון תשפ"א)

שלא כמורה הוא ענין חדש, ללמד את בנינו תורה, ואין לזה שום קשר לענין זכרון דברי התורה, ומעמד קבלת התורה, אלא דמצינו בהמדרש (שיר השירים א כד) שכאשר רצה השי"ת לתת את התורה לבני ישראל, שאל ומי יהיה ערב בעדי שישמרו בני ישראל ויזכרו את התורה לדורות, ועל זה היתה התשובה שהערבים לזה יהיו האבות הקדושים, אברהם, יצחק, ויעקב, והשי"ת שאל שוב ומי יהי הערב, עד שאמרו ישראל, בנינו ערבים לנו, ואז הסכים השי"ת, ומסיים המדרש, לכן מוטל על כל אחד ואחד, החובה ללמד את בניו תורה, ובכך לשמור על העולם, ע"כ, והנה לכאורה קשה האיך קטן יכול להיות ערב, וכמו שמצינו בשו"ע חושן משפט (סי' קל"ב), שגם מצד הדין אין קטן יכול להיות ערב, אלא מוכרחים לומר, שהכוונה היתה שבני ישראל נתנו התחייבות להשי"ת שילמדו את בניהם תורה, וכך ידעו בניהם לשמור על התורה הק' וזה הכוונה שהבנים יהיו ערבים, היינו שהאבות יתחייבו ללמד את בניהם, וזה היה ההתחייבות מכיון שהתחייבו ללמד התורה לדורות, וכל התחייבות זו של "הלימוד" מאב לבן על זה הסכים השי"ת, ולפי"ז מיושב שפיר הפסוק להפליא, מכיון שהמשך הפסוק וְאֵת

~ מדור תעובדות ~

**** הרה"ק הסבא משפולי זיע"א, מביא את הבעל לביתו, אחרי חמש עשרה שנים של פרידה ****

ישועתך קרובה לבוא, האשה אמרה לה, שלפי דעתה אין רואה סיבה לנסוע דממה נפשך, אם בעלה אינו בין החיים, הרי שבוודאי נסיעתה תהיה לריק, מכיון שבעלה כבר לא יכול לחזור, ואם בעלה עדיין בחיים, מדוע לא בא עד היום הזה, ומה יוכל הצדיק עשות בענין זה, כך שאלה את המשרתת, אך המשרתת בגודל אמונתה, התחננה אליה שתיסע להצדיק מכיון שבוודאי בכוחו להביא את בעלה, אם הוא עדיין בחיים, ומחוייבת היא לעשות השתדלות זו, אט אט הסכימה האשה לנסוע אל רבינו הרה"ק הסבא משפולי, ויהי כאשר ראתה המשרתת שהסכימה בדעתה לנסוע, אמר לה, הטי ושמעי לעצתי, הנה אצל רבינו משפולי הזמן המובחר הוא, בערב שבת קודש, בזמן שמתקן הדגים לכבוד שבת קודש, והגם שקשה מאוד להיכנס אליו בזמן זה, אך מכיון שהמשמש אביון הוא, הרי שבקצת ממון שתתני לו, יסכים להכניסך להצדיק בזמן זה, כמו כן, הנני להזהיר אותך שמי שנכנס אליו בזמן זה, יכול הצדיק לצעוק עליו מאוד מאוד, מטעם הכמוס עימו, ואל לך להיבהל מזה כלל, אלא תראי לעמוד על עמך, ולא לצאת לפני שתקבלי ישועה שלימה, האשה הסכימה לכל דברי המשרתת, ונסעה אל רבינו משפולי, ויהי כאשר דרכו רגליה בעיירה שפולי, נסעה מיד לבית המשמש, וביקשה ממנו מקום ללון בביתו, ושיחמה לה כהוגן, והמשמש נתן לה חדר בביתו וכל הצטרבותיה, ויהי היום ביום שישי ערב שבת

בעיירה ליד שפולי, גר סוחר אחד גדול שהיה דרכו לנסוע לדאנציג מפעם לפעם אודות מסחרו, ויהי היום ונסע דרכו למסחרו בדאנציג, ונתארך הזמן ולא שב אל ביתו כלל, וזוגתו התחילה לדאוג אודותיו, וציפתה בכל כוחו שיגיע ממנו מכתב או אות חיים, אך לשווא, עברו ימים רבים, ואין שום אות חיים מצד בעלה, וכך מצאה זוגתו את עצמה כעגונה לכל דבר, ומכיון שהיה לה משפחה לגדל, ומה גם שהיה להם עסק למסחר בעיירה שהיו גרים בה, החליטה להשקיע את כוחותיה בהעסק ולהשכח מעצמה את כאבה הגדול, ההצלחה האירה לה פנים, ונתעשרה עושר רב, ומשום כך החליטה להביא אל ביתה משרתת יהודיה אחד מן השכנות שתעזור לה בעניני הבית, כך עברו להם עוד ימים, ונתייחדו האשה, עם המשרתת, עד שביום מן הימים שאלה המשרתת את האשה, היכן הוא בעלך, שלא ראיתיו כלל, ענתה האשה במר ליבה, אשר נסע לפני זמן רב היינו לפני כחמשה עשר שנים!! לדאנציג, ומאז נעלמו עקבותיו, והרי היא כעגונה, וכבר נתייאשה כלל מלחפש אחר בעלה, כי כנראה אינו בין החיים וכדומה, ותאמר לה המשרתת ומדוע תדברי כאלה דברים, והלוא לא הרחק מכאן, מקום מושבו של הרה"ק הסבא משפולי, וידוע הוא בכל הסביבה לפועל ישועות, והיה עם בעלך הוא בין החיים, הרי שהוא בכוח קדושתו, כבר יפעל פעולתיו להחזירו אל הבית בקרוב, ואם כן מדוע שלא תיסעי אליו מוקדם ככל האפשר, ואולי

פרד'ס יהודה – שמה זבולון

ג'ליון 80 תשפ"א

שם הדרים בה, חזר העגלון להמרכבה, והנה בתוך דקות ספורות הגיעה בעלה של האשה, הדורר בלבשו, אל ביתו, ושאל היכן אשתו, ואמרה לו המשרתת, הנה היא יושנת בחדרה, מיד הלכה המשרתת להעיריה אט אט משנתה, וסיפרה לה שבעלה אכן הגיע כדברי הצדיק, ויהי כאשר קמה האשה ויצאה אליו וראתה שאכן בעלה הגיע, היתה השמחה גדולה, ומיד אחרי שביקש כחוגן בקשת מחילה וסליחה על כל מה שלא הגיע כל השנים, אמרה המשרתת, שאף הכינה סעודה גדולה לכבודו, ונתיישבו לאכול, ואמר הסוחר לאשתו הנה אספר לך הדברים גופא דעוברא היכי הוי:

הנה בנסיעתי האחרונה לדאנציג, היה השי"ת בעזרי, והצלחתי הצלחה רבה עד למאוד, ומעסק לעסק הצלחתי עוד ועוד, ונתעשרתי עושר רב, וכל תושבי הסביבה, קנו אצלי סחורות וכדומה, עד שהגיע מצב שרוב תשובי האזור, היה חייבים לי סכומים עצומים, עד שהחלטתי בעצמי, שמוכרח אני ללכת לגבות את כל החובות אשר חייבים לי, וכך הלכתי ממקום למקום, לגבות מאחד אחד את כל מה שחייבים לי, ומכיון שכך שכחתי לגמרי מכל משפחתי ובני ביתי, כי מרוב שרציתי להספיק ממקום למקום, שכחתי מן הבית כלל,

והנה לאחרונה לפני כג' חודשים, ראיתי מול עיני זקן אחד שבא וצעק עלי, האיך יתכן שהשארתי את אשתי ובני ביתי זה חמש עשרה שנים, ולא חזרתי אל ביתי, ואז כבר לא היה בכוחי ומחשבתי לחזור מיד להבית, מכיון שהייתי באמצע לעשות עיסקא גדולה, ומה גם שגביתי כל העת עוד ועוד חובות שהיו לי, ולכן לא עשיתי עסק מזה הזקן הבא אלי, ודחיתי מחשבות אלו ממני,

אך מאחר ובא אלי יום יום, ואני לא פניתי לבקשותיו, התחיל לאיים עלי שאם לא אחזור לביתי רע ומר יהיה סופי, וגם לזה לא נתתי אל ליבי כלל, והנה לאחר כמה ימים התחלתי להרגיש רע מאוד וחולה, עד שהבנתי בנפשי, שיש דברים בוג, והזקן הבא אלי אינו סתם זקן, אלא אדם גדול, הבטחתי לו תוך כדי חליי, שאסע מיד לביתי ללא שהייה כלל, וכך מיד שתזרו אלי כוחותיי, החלטתי לחזור לביתי,

ויהי היום וכך נסעתי עד עצם היום הזה, והנה היום היה יום סופה וסערה, וגשמים עזים ירדו, והחושך יכסה פני כל הארץ, והילכך אמרתי להעגלון אולי ניכנס למלון על שינת הלילה, ובבוקר נמשיך לדרכנו, אך הזקן בא אלי מיד, ואמר לי, לא כן, אלא היום בלילה עד חצות הלילה דייקא, עליך להגיע לביתך ללא שום עיכוב, הילכך לא היה בידי ברירה אלא להמשיך בהנסיעה, עד שהגעתי להעיריה, ובתוך כל החושך שמחתי על בית אחד המואר במנורות, ומשום זה, עצרתי כאן, ומה מאוד גדלה שמחתי, שאין

קודש, באתה האשה על המשמש, וביקש ממנה בתחנונים שיתן לה להיכנס אל רבינו משפולי, בעת עשיית הדגים, ואף נתנה לו להמשמש מטבע הגון, והסכים הגבאי להענין,

וכאשר הגיע זמן תיקון הדגים, נכנסה האשה אל רבינו משפולי, והתחילה לבכות אליו במר ליבה, כל מה שעובר עליה, בכל חמש עשרה השנים של עגיונותה, וביקשה ברכה וישועה, אך רבינו משפולי, התחיל לצעוק עליה במאוד, מדוע הגיעה בזמן זה, אשר צריך לתקן הדגים, וכו', אך היא שכבר היתה מוכנה לזה, התחננה על נפשה אצל הצדיק, שיבין למר ליבה ומצוקתה,

כאשר שמע הצדיק כל מה שעבר עליה, הבטיח לה, שתוך ג' חודשים, בעלה יבוא לביתו חזרה, וכי עדיין הוא בין החיים, ואל לה לדאוג, אך האשה, שלא היתה נימנית בין משפחות החסידים, וקשה היה עליה להאמין לזה, חשבה שאין זה אלא דחיייה מצידו, ואין זה עדיין ישועה ברורה, ומשום כך התחננה שוב על נפשה, שיראה רבינו משפולי למצבה, וכו' וכו',

רבינו הרה"ק משפולי, נכמרו רחמיו עליה, עד שאמר לה אני מבטיח לך שבעלך יחזור לבית, בעוד ג' חודשים ביום ד' בשבוע לאחר חצות הלילה, ואל לך לדאוג, רק תיראי לעשות הרבה אורות בבית ומחוצה לה באותו לילה, וביקש מהגבאים שיוציאו אותה, ואז יצאה מבית הצדיק, לאחר השבת חזרה לביתה, אך מצידה לא היתה מן המאמינים הגדולים,

כאשר באתה אל ביתה, והמשרתת שאלה אותה על דברי הצדיק, ויהי כאשר סיפרה כל הקורות איתה אצל הצדיק, אמרה לה המשרתת, ומדוע פניך נפולות, והרי ישועתך קרובה, ואין ספק בדבר שבעוד ג' חודשים בעלך בוא יבוא ברינה, אך היא מרוב שהמתינה עליו זה חמש עשרה שנים, החליטה שאין בכוחה להאמין לדבר זה, אך המשרתת מצידה שמרה הדברים בליבה, והאמינה לזה בפשיטות, שכדברי הצדיק כן יהיה,

ויהי בהתקרב היום הגדול הזה, החליטה המשרתת להכין הבית כדבעי לקראת בואו, ואף הכינה סעודה כיד המלך לכבוד ביאתו, אך האשה מרוב שקשה היה עליה להאמין לדבר זה, החליטה בלילה הגדול הזה, שהיה בעלה צריכה להגיע אחרי חצות הלילה, ללכת לישון כדרכה, ולא לשית ליבה אל כל הענין, אך המשרתת ישבה בבית האשה, והמתינה מתוך אמונה בקוצר רוח לביאתו, ואף הכינה אורות ומנורות רבים מבית ומחוץ כצוואת הצדיק משפולי,

ויהי..... אחרי חצות הלילה, באה מרכבה הדורה עד למאוד שהיה מונחה על ידי עגלון חשוב עם ששה סוסים, והנה העגלון עצר ליד הבית, ודפק עליו, וכאשר המשרתת פתחה הדלת, והעגלון שאל מי הדר בבית זה, וכאשר ענתה המשרתת להעגלון

פרדי'ס יהודה - שמח זבולון

ג'יון 80 תשפ"א

מיד השכם באותו בוקר, החליטו הסוחר ואשתו, לנסוע אל רבינו משפולי, להודות לו על ישועתו הפלאית, ועל מסירות נפשו להביא את סיום ענינותה של האשה, ויוכלו להמשיך את חייהם בשלווה ובשמחה, מיד כשבאו להצדיק הודו לו מקרב ליבם, ואף נתנו להצדיק מתת יד הגון, ככרכת ה' אשר נתן להם, והתקשרו אליו בעבותת אהבה כל ימיהם, זכות רבינו הרה"ק הסבא משפולי זיע"א, וכל הצדיקים יגן עלינו להיושע בתשועת עולמים בב"א

זה כי אם ביתי, כאשר סיים את סיפורו הנרגש, שאלה אותו המשרתת, האם יכול לתאר האיך נראה אותו זקן שבא אליו, כל העת, והסכים הסוחר ותיאר בפניה בפרטרוט האיך נראה אותו זקן, מיד כאשר סיים לתאר צורת פני הזקן, אמרה המשרתת והרי זה הוא רבינו הצדיק משפולי, ואז סיפרו האשה לבעלה כל החלק הראשון של סיפור זה, והבטחת הצדיק, וכל הקורות איתה בבית הצדיק, והיתה השמחה באותו הבית באותו הלילה גדולה עד למאוד,

בעולם הספרים תגצאו כמה אלפים ספרים שאינם בנמצא וגם לרבות והכל פסוד באופן הכי טוב ונעלה והשירות הוא נפלאה

4403 - 16 Ave Brooklyn, NY 11204

אור האמת מהמניד ממעזריטש עם פריון נפש ושמירה מעולה ושייך להאחים מקאפיטשניץ הרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל ורב משה, נכרך עם שמן הטוב של רב"ה ק"ר שמעלקא מנ"ש ועם ב"ח סיפורי צדיקים \$1500, פני יהושע שנת תרס"ה שהרבה בחורים שלמדו בו וחתמו, דוד דאנענבערג מהאלמין, יחיאל מיכל ומשה לעבאוויטש מקערניצא מארמאראש, שלמה לאמפעל, ועוד \$500, מדרש רבה עם חתימת הרה"ק ר' חנוך סעדיה אדמו"ר מזיכלין נודע לפועל ישועות \$2000, תהלים וויניציא תקס"ג רק תהלים "א זאנער" מצב מצויין \$800, כף שהשתמש בה ר' ישעי מקערעסטיר, בעכער של הרה"ק ר' אשר הגדול מסטאלין \$120000, שתי חומשים חק לישראל שלמד בהם השטעפענעשטעט רבו של הריבניצער \$10000, שו"ת מטה אהרן אמ"ד תס"ה חסר שער עם חתימת הרב יעקב ענתבי מדמשק נפ' תר"ז היה מעורב בעלילה בדמשק \$1000, ספר התמונה לעמבערג תרנ"ב שתי מהדורות, מפני הפרשה צאנו עם סאדיגורא, אחד עם הסכמת צאנו ושינאווא, ואחד עם הסכמת רוזין סאדיגורא עם רשימת הקונים \$900, רמב"ם פיורדא עם חתימת הרמח"ל ושתי הגהות ממנו \$120,000, שו"ת מהר"ם לובלין ווארשא תרמ"א עם חתימת הגאון ר' אביגדור יהודה לייב אב"ד קויל רבו של האבני נור, ויש לו חילופי שו"ת באבני נור ובישועות מלכו ופתחי שערים \$1000, ספר גליוני הש"ס מהגאון ר' יוסף ענגיל שייך לר' יצחק דוד טברסקי בהרה"ק ר' יעקב אר"י אדמו"ר טריסקי והקדשה מהרה"ק ר' יצחק מנחם מורנגשטרן אדמו"ר מקאצק \$1500, שם משמואל שמות דפוס ראשון נהדר \$600, סעט שדי חמד גדול דפוס נוי" \$300, שדי חמד קה"ת חסר ב' חלקים \$150, החסידות אהרן מרכוס \$100, סידור הבעש"ט \$75, מכתב הגה"ק ר' משה אריה פריינד עם הגה"צ ר' רפאל סאלאווייטשיק \$900, צוויי ספרים אויף ר' יצחק אלחנן געדרוקט דורך ר' יעקב ליפשיץ ווארשא תרנ"ז וואס האבן באלאנגט צו הגה"צ ר' אביגדור מיללער \$800, ספר שערי חיים וואס הרה"ק ר' דוד יהודה פריינד פון סאסרגין האט געגעבן צום קראסנא רב א מתנה און ער האט געהתמ"ט \$750, 4 צקים שקיבל המשימא רב לחלק לצדקה וחתם מאחוריו \$1000, ציק חתום שנתן אדמו"ר ר' ישראל אברהם מסקולען זצוק"ל \$750, ספר חובת הלבבות יוזיפף עם הרבה חותמת של ביה"ד טריסקער חסידים \$750, ספר ישועות יעקב עם כמה חתימות הגה"ק ר' נחום מאיר סג"ל פיש אב"ד הענטשין והיה חתן הרה"ק ר' ישראל מפילוב (בנו ר' יוסף זעליב היה אדמו"ר בסטריקוב ובנו ר' אברהם ממלא מקומו) \$1500, חיי אדם ב' חלקים יטאמיר תר"ט \$800, הדלקות הנרות שבירך האדמו"ר מטאט זצוק"ל \$800, ספר יריעות שלמה שייך להרב דוד אלימלך ווייס בעל כולם אהובים על כתבי האר"י בנו של הר"ר משה אחיו של האמרי יוסף מספינקא, בניהם של הרה"ק ר' שמואל צבי, ובסוף קיבלו ר' אליהו דוב ווייס בנו ונתנו במתנה עם חרוזים \$750, שו"ת עצי חיים עם הלכות מקוואות מצב מצויין \$250, פסק דין בכתב ידו של הגאון ר' עקיבא איג"ר זצוק"ל 4 שורות \$25000, פסק דין בכתב ידו של הגאון ר' עקיבא איג"ר זצוק"ל 7 שורות אם הבי"ד שלו \$32000, פסק דין של הנודע ביהודה ארבעה שורות עם חתימה \$65000, פסק דין חתום ע"י הגאון ר' יונתן אייבשיץ \$55000, סידור אוצר התפילות דפוס, אשכנז ב"ב יחד מצב מפואר ונהדר \$600, תהלים זרע יצחק תשכ"א עם הסכמת הדברי יואל מסאטמאר זיע"א שהיה שייך להגאון ר' שלום קרויס אב"ד אוידווארי בעל דברי שלום עם הרבה הגהות בכ"י \$800 ספר יפה עם ציורים שנתן הרה"צ ר' יוחנן מטאלנא זצוק"ל מתנה \$800 תהלים אמרות טהורות שנתן המשגיח הרה"צ ר' משה וואלפסאן עם הקדשה יפה לידידו ר' בן ציון שענקער \$1200

בצוהשלת

נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו

י.ק.

קול ששון קול חתן

וקול שמחה וקול כלה

ברוב שבת וזדאה לתשלת ובלב מלא שמחה מתכבדים אנו להזמין את קרובינו וידידנו להשתתף בשמחת כוללת בנינו וזיקרים שיחיו

הבחור החתן **עב"ג מאטל רוזא תתי**

שתתקיים בס"ד למוזל טוב בשעה טובה ומנוצחת ביום ה' ל' ואתחנן, י"ג מנחם אב תשפ"א

קבלת פנים בשעה 6:00 החופה בשעה 7:00

שמחת חתן וכלה 9:30 באולם עטרת חל שרה

106 S. MADISON AVENUE ספרינג וואלי, ניו יארק

ידידכם המחכים לקבל פניכם בשמחה

הורי החתן הורי הכלה

יוסף הלוי קליטניק נפתלי הלוי קוגעלמאן ורעייתו וכלת לאריי ורעייתו

עטרת קנים בני בנים הפארת בניס אבותם גם אנו מצטרפים בקריאה של חובה לכל קרובינו וידידנו להשתתף בשמחת נישואי נכדיו וזיקרים שיחיו

אליעזר הלוי קליטניק יחודה זבולון הלוי קליטניק ורעייתו וכלת גושיט

זאב משה אהרן פישמאן ורעייתו וכלת קטלער

העלי לתורה התקיים בס"ד בשבת קודש פרשת דברים בבית המדרש קארלין סטאלין 4609 - 16TH AVENUE BROOKLYN, NEW YORK

תפילת שחרית בשעה 8:00 קידושא רבא אחר התפילה

שבת שבע ברכות התקיים בס"ד שבת קודש פרשת ואתחנן (נחמן) באולם קארלין סטאלין - מאנסי 52 MAIN STREET MONSEY, NEW YORK

הוצא לאור ע"י "עולם הספרים" מרכז העולמי לספרים שאינם בנמצא ולספרים עתיקים וכתבי יד למכירה מטבעות לפדיון הבן ופדיון נפש הגליון מוקדש לקבלת הגליון pardesyehuda1@gmail.com 718 4388414 Seforim World 4403 16 Ave Brooklyn NY 11204